

Onwezenlijk mooi Onderbanken...

Wie nu 's morgens de moeite neemt om eens door de veldwegen te gaan wandelen, beloont zich zelf met een onwezenlijke ervaring. De witbloeiende aardappelvelden, kleine witte sterretjes op een groen tapijt bijna oneindig golvend tot aan de horizon, de diepgroene tarwezeëën en de zomerblonde gerstpercelen..... dat alles omzoomt door diepgroen struweel en stil rustende huizen met rode daken aan de einder. Als je onder de zoetgeurend bloeiende lindebomen loopt hoor je de bijen hun zacht zoemend werk doen. Wat een explosie van energie, van leven! Dit gevoel, dit landschap, deze gewijde stilte op deze vroege ochtend zou ik met geen stedeling willen ruilen. Een koppel patrijzen rent schielijk voor je uit tot dat zij uiteindelijk op hun vleugels gaan om een honderd meter verder weer weg te duiken in een bietenperceel. Een paar hazenrekels maken een moerhaas met roekeloze onvoorzichtigheid het hof op een pas gemaaide lichtgroene wei. En overal is er leven, niet dat overheersende van de stad, maar welluidend en in harmonie met het haast arcadisch landschap. In de verte hoor je het voortrazend verkeer. Niet storend, het hoort erbij, al was het alleen maar om de tegenstelling met deze plechtige omgeving te accentueren. Wat een voorrecht om hier te wonen, om dit te mogen proeven....

Ik heb de indruk dat mijn geschrijf toch enig effect heeft. Burgers spreken mij aan, zijn het eens of oneens met mijn opmerkingen, klagen over weggeploegde wegen, dumping van afval, vernieling van natuur en misstanden op andere plekken in ons dorp. Ik kan en wil het niet verifiëren. Maar ook spreek ik met agrariërs die, terecht, klagen over mensen die hun honden over pas ingezaaide percelen laten raggen, over ruiters die menen met hun paarden over bewerkte akkers te moeten draven en over het gebrek aan respect voor andermans eigendom.

Ook het maaibeleid van de bermen wordt door de meeste agrariërs gerespecteerd ofschoon ik toch de indruk heb dat een halsstarrige enkeling en ook de Duitse pachters nog niet begrepen hebben (of willen begrijpen) dat ook zij medeverantwoordelijk zijn voor ons aller natuurlijke omgeving.

Voor de gemeentelijke overheid geldt: Voorkom verrommeling van het buitengebied, controleer, inventariseer, herstel en handhaaf en vooral..... communiceer met de boeren, burgers en buitenlui. (Om het zo maar in een clichévorm te zeggen) Communiceren doe je niet (alleen) in aangekondigde gemeentelijke bijeenkomsten, dat is "top down" beleid en dus ouderwets. Maar communiceren doe je individueel, via toevallige ontmoetingen en met allerlei mensen in het veld of via het Onderbanken Journaal. Dat vergt wel aanwezigheid in het gebied, geen schielijk vluchtgedrag en een "open mind".

Als wij met zijn allen daar naar streven, kunnen wij nog lang genieten van ons Onwezenlijk mooi Onderbanken.

Pierre Lindner